Letter sent earlier in 2013. Lhamo Tso has no confirmation that this letter has delivered to Dhondup Wangchen

(translated by friends in Dharamsala/India)

To my dear husband, Dhondup!

I hope and pray that all is well with you! Here, our parents and four children are well. Dear husband, there is a lot of things in my mind I want to express but I don't know where to start.

I thought I would have told you all those things much earlier, but because I haven't gone to school and have no experience in writing letter, the many thoughts have remained in my mind up to now. I hope you are not angry with me that I haven't written to you till now.

Every day, every month, every year, in fact, every hour I have been full of thoughts that I wanted to share with you. Despite my inability to write, I recorded what I wanted to tell you and mailed it to my sister; she wrote my words down on paper. I hope you were able to get my words through her.

All of us always miss you very much. I remember very clearly the evening hour when we saw each other the last time and from which farewell onwards we never had a moment of joy. My dear husband, you should know that I never want you to be away, even a step! But it seemed to be our fate that we lived these years separately, especially as a family we were forced to be apart. When I remember each of these things, my deep sorrow adds an unbearable pain!

I always feel that you were reading on bed, and sometimes I seem hearing you talking to me. But my dear, I think , there was no way of evading the reality and to face the suffering and difficulties since then. I brought back our daughters to our homes (from the boarding school) for a year as you wished. You had told our Dadon Wangmo that you would make me to bring her home for a year. So the children always begged me and said: "Father has told you to bring us home, mum please let us come home" Though, we were then together, we did not live happily, because the year 2008 brought events that none of us wanted to hear about and experience.

Our two daughters and I were conducting a life in tears. After a while, never hearing the sound of your voice, we are drowned our sorrows in a ocean of tears. Dear husband, for months, we felt that we could do nothing, that we were helpless, only shedding tears every day.

Whenever I thought of you, tears came to my eyes. In order to keep my tears out of our daughter's sights, I turned away. After a while, our daughters used to say, "Mum, don't turn away, turn to us. When you turn away, you always cry! Aren't you, mum?" And

then they always wiped away my tears.

I wept and wept. The only thing what I was able to say was: "Your parents had had no formal education studies at all, which makes it now especially difficult for your mum who faces many sorrows. My daughters, without education everything is harder, so you both must study hard because this is what your parents are hoping for." This was the kind of advice I tried to give them.

"Don't worry, mum! We will study hard", they answered me. And they always were working hard, writing a lot and reading more.

My dear, when I sometimes looked at them doing their homework, I thought, you should see them and see what your daughters were doing. As soon as such thought came to my mind, tears came uncontrolled out of my eyes. The two said then: "Mum, we can see what you are doing, so don't weep. Mum we know you miss father much. We are here for you!" And then we three sat down and again wept.

Dear husband, you should know the two always looked for ways to console me: "Mum, don't worry. Father will be fine, and he will come home soon! We will help you." And they often told me, "Mum, when you bake bread in the morning, wake us up we can help you."

There was only me at home in the morning, so I took them with me to sell bread in the streets where we were sitting together and let them study while I was selling bread. We did that until they had to go back to school.

I dont' want you to worry about our four children, because they are doing well in their studies and behave well. Please trust me that there's no need to worry about us at all! In February 2013 , your elder two sons go to the 10th class, your elder daughter is going to 8th class, and younger daughter will be in 6th class.

Guess who is the best at school amongst them? Lhamo Dolma is the best! This year she is also number one in her 5 th class-exam! I hope you will be happy hearing this good news!

Every year I attended the partent's day meeting. They said our children did study well and are very friendly with others. Especially, Lhamo Dolma's teacher told me that there's no need to worry about her at all, and the teacher praised her a lot. I always come happily back home from the school with such good news. In these hours, I again thought of you and wished you could have heard these good news, I feel happy or sorrow, and shed tears freely!

Dear husband, you used to say to me that I don't seem to be a women from Labrang: "The Labrang women were just and can do what has to do." Finding a way to encourage myself I say to myself that think I who have to face this hardship should be aware that it will be my responsibility to overcome these difficulties by my own and in order to carry out my duties I should take care of my health.

My dear, you don’t need to worry about me at all. You know why I married you was to share a life together, even if we had not enough food to eat. But now we have been living separate for over six years.

Dear husband, in your absence, the sun of happiness has never shone on our family. As you know the happiest day in our live will be when you will be with us again.

Dear husband, do you remember that day you returned home from outside and said to me: “You should be at home and make a hot tea.” These words, I always remember clearly. I miss you so much!

Sometimes, I hear a person whose voice and the sound of steps exactly sounds as yours, then, I really miss you and I can't stop my tears. I sometimes see people who walk hand in hand with their partners, I always remember that we would be walking like that when we were in Lhasa, and it causes a feeling that I can’t express in words.

Dear husband, one day you told me that if you would be ill and I won’t be with you, you would miss me a lot. Now, when I remember our conversations of the past, I miss you terribly. A bad fate has bestowed upon you. It is the biggest regret of my life that I can't be with you in these times when you are facing the hardship of torture. Dear husband, there’s no way I can do something for you.

When I will feel little bit ill, I miss you even more. However, I want to excuse for my absence when you are faced torture, and my excuse for doing nothing to help you.

Dear husband, I have only one hope and I pray for us to be together again soon. The Sun of happiness will also rise for us soon. Each times I shed sorrowful tears, I console myself, and I think of you and what might you be doing there. Sometimes, while thinking of you, I feel that I may become crazy. So I go out to refresh my mind. When I recall to myself that you are more suffering more than me it helps me to have the right attitude.

Dear husband, we all are waiting and praying for the day our whole family reunites again. If this letter reaches you safely this time, I will send more.

My dear, as you can imagine writing a letter is one of the most difficult thing for me in my life. However, I feel sorry for having not written to you up to now! I asked many people to help me writing a letter to my husband, but I don’t know where I shall start, and end my sentences. So, my dear, I am really sorry about this.

Finally, I was able to send you this letter and hope you will follow the jail’s rules and come to us soon!

Bye for now and see you soon!

With love my greetings

Your wife Lhamo Tso

༄༅། །ངས་སྙིང་ནས་བརྩེ་བའི་བཟའ་ཟླ་དོན་གྲུབ་དབང་ཆེན་གྱི་སྐུ་དྲུང་དུ།

ཁྱེད་ཀྱི་སྐུ་ལུས་བདེ་པོ་ཡིན་པའི་སྨོན་ལམ་དང་རེ་བ་དུས་རྒྱུན་དུ་རྒྱག་བཞིན་ཡོད། ངེད་གཉིས་ཀྱི་ཕ་མ་དང་ཕྲུ་གུ་བཞི་བཅས་ཚང་མ་བདེ་མོ་ཡིན། བཟའ་ཟླ་ལགས། ངས་སེམས་ནས་བཤད་འདོད་པའི་སྐད་ཆ་རྫོགས་མེད་ཅིག་ཡོད་ཀྱང་། ངས་གང་ནས་མགོ་བཙུགས་ནས་བཤད་དགོས་པའང་ཤེས་ཀྱི་མི་འདུག ད་ལྟའི་བར་དུ་ངའི་སེམས་ན་ཡོད་པའི་སྐད་ཆ་དེ་དག་ཁྱེད་ལ་བཤད་དགོས་བསམས་མོད། འོན་ཀྱང་ང་ལ་སློབ་སྦྱོང་མེད་ཁར།ཡི་གེ་གློག་སྦྱོང་མེད་པ་དང་། ཁྲིམས་སྦྱོང་ཡང་མེད་སྐབས་ད་ལྟའི་བར་དུ་ལྷག་རེད། ངས་ཁྱོད་ལ་ད་ལྟའི་བར་དུ་ཡི་གེ་གཅིག་ཀྱང་བསྐུར་མ་ཐུབ་པས། ཁྱེད་རང་ཧ་བ་ཉིད་ནས་ཁོང་ཁྲོ་མ་ཟ་རོགས། གང་ལྟར་ངའི་སེམས་ནས་ལོ་རེ་རེ་དང་། ཟླ་བ་རེ་རེ། ཉི་མ་རེ་རེ། དེ་ལས་ཀྱང་ཆུ་ཚོད་རེ་རེར་ཁྱེད་ལ་བཤད་འདོད་པའི་སྐད་ཆ་ཏ་ཅང་མང་། ཡིན་ནའང་ང་ལ་མཚོན་ན་ཁྱོད་ལ་ཡི་གེ་འབྲི་བ་དང་།བསྐུར་བ་སོགས་ལ་ཏ་ཅང་དཀའ་ཁག་འདུག འོན་ཀྱང་ཐེངས་འདིར་ངས་ཐབས་ཤེས་ཤིག་བཏང་ནས་རང་ཉིད་ཀྱི་སྐད་ཆ་དེ་དག་སྒྲ་ལ་ཕབ་ནས་ཨ་ཅག་ལ་བཏང་སྟེ་མོས་སྒྲ་ལས་ཡིག་ཐོག་ལ་བཀོད་རྗེས་ད་གཟོད་ཁྱོད་ལ་བསྐུར་ཐུབ་སོང་བ་རེད།ངའི་སྐད་ཆ་འདི་དག་ཁྱོད་ཀྱིས་གོ་ཐུབ་པའི་རེ་བ་ཞིན་ཏུ་ཆེ། ང་ཚོའི་ནང་མི་ཚང་མས་ཁྱེད་རང་ཏ་ཅང་དྲན་བཞིན་ཡོད། ལྷག་པར་དུ་ངེད་གཉིས་ཁ་བྲལ་བའི་ཕྱི་དྲོ་དེ་ནས་བཟུང་ང་ཚོ་སུ་ཡིན་ཡང་བདེ་སྐྱིད་ཀྱི་འཚོ་བ་ཞིག་ཡོད་མ་མྱོང་།ཁྱད་པར་དུ་ངས་ཁྱོད་རང་གོམ་གང་ལའང་འགྲོ་རུ་འཇོག་འདོད་མེད་པའང་ཁྱོད་ཀྱིས་ཀྱང་གསལ་པོར་ཤེས་དྲན། བཟའ་ཟླ་ལགས། ཡིན་ནའང་ལས་དང་དབང་གིས་ངེད་གཉིས་ཁ་བྲལ་དགོས་བྱུང་བ་མ་ཟད།ལྷག་དུ་བསམ་ཡུལ་ལས་འདས་པའི་ལོ་འདི་འདྲའི་མང་པོ་ཞིག་ལ་ང་ཚོ་བཟའ་མི་ཚང་མ་ཁ་བྲལ་དགོས་བྱུང་བ་རེད། འདི་དག་རེ་རེ་བཞིན་སེམས་ལ་དྲན་འོང་དུས།རང་སེམས་ཀྱི་གདུང་བ་དེ་དག་བཟོད་བསྲན་མི་ཐུབ་པའི་ན་ཟུག་ཅིག་སྐྱེས་ཡོང་། ལྷག་པར་དུ་ང་ཁྱེད་དང་ཁ་བྲལ་བ་ནས་བཟུང་ངས་དུས་རྒྱུན་དུ་ཁྱེད་ཀྱིས་མལ་ཁྲི་སྟེང་ནས་དེབ་ཞིག་ཀློག་བཞིན་ཡོད་པ་དེ་དག་ངའི་མིག་ལམ་ལ་ཤར་གྱི་འདུག མཚམས་རེར་ཁྱེད་ཀྱིས་ང་ལ་སྐད་ཆ་བཤད་བཞིན་ཡོད་པ་འདྲ་བའི་སྒྲ་ཞིག་ཀྱང་དུས་རྒྱུན་དུ་ཚོར་གྱི་འདུག ཡིན་ནའང་ང་ཚོ་ཚང་མས་དཀའ་ངལ་འདི་དང་སྡུག་བསྔལ་འདི་དག་དང་ལེན་མི་བྱེད་ཀ་མེད་བྱུང་། བཟའ་ཟླ་ལགས། ཁྱོད་ཀྱི་རེ་བ་ལྟར་ངས་བུ་མོ་གཉིས་ཀྱང་ལོ་གཅིག་གི་རིང་ལ་ནང་དུ་བླངས་པ་ཡིན། ཁྱོད་ཀྱིས་སྔོན་མ་ཟླ་སྒྲོན་དབང་མོ་ལ་ངས་ཨ་མ་ལགས་ལ་བཤད་དགོས། ངས་ཁྱེད་རང་གཉིས་ལོ་གཅིག་གི་རིང་ལ་ནང་དུ་ལེན་རྒྱུ་བྱེད་དགོས་ཟེར་ནས་བཤད་ཡོད་སྐབས། བུ་མོ་གཉིས་ནས་ཀྱང་རྒྱུན་དུ་ང་ལ། ཕ་ལགས་ཀྱིས་སྔོན་མ་ཁྱེད་རང་ལ་བཤད་ཡོད་པ་རེད། ཨ་མ་ལགས། ངེད་གཉིས་ནང་ལ་ལེན་རོགས་གནོང་ཟེར་ནས་ཞུ་བ་ཐེངས་མང་ཞུས་སོང་། དེ་བསྡངས་བུ་མོ་གཉིས་དང་ཁྱེད་ཀྱི་རེ་འདོད་ལྟར་ཁོང་གཉིས་ལོ་གཅིག་གི་རིང་ལ་ནང་དུ་བླངས་པ་ཡིན། ཡིན་ནའང་ཁོང་གཉིས་ནང་ལ་བླངས་པ་ནས་བཟུང་དེང་ཚེ་སུ་ཡིན་ཡང་བདེ་སྐྱིད་ཀྱི་འཚོ་བ་ཞིག་ཡོད་མ་མྱོང་། དེའི་རྒྱུ་མཚན་ནི།ང་ཚོས་གོ་འདོད་དང་རོལ་འདོད་མེད་པའི་སྤྱི་ལོ་ཉིས་སྟོང་བརྒྱད་དེ་བསླེབས་བྱུང་བ་རེད། དེར་བརྟེན། བུ་མོ་གཉིས་དང་ང་ཚོ་ཚང་མས་ནམ་ཡིན་ཡང་མིག་ཆུ་བཏང་ནས་སྡོད་དགོས་བྱུང་སོང་། ངས་ཁྱེད་ཀྱི་སྐད་སྒྲ་མ་ཐོས་པའི་ཕྱི་རྗེས་སུ། སྡུག་བསྔལ་གྱི་རྒྱ་མཚོར་ལྷུང་བ་འདྲ་བའི་དཀའ་ངལ་དང་སྡུག་བསྔལ་མང་པོ་ཞིག་ཏུ་འཕྲད་བྱུང་། དེར་བརྟེན།ངས་ཉི་མ་རྟག་པར་མིག་ཆུ་བཏང་ནས་སྡོད་པ་ལས་ངས་ཁྱོད་ལ་རྒྱབ་སྐྱོར་བྱེད་པ་དང་།ཁྱོད་ཀྱི་སྐད་སྒྲ་ཐོས་པའི་ཐུས་པ་ཞིག་གང་ནས་འཇོན་ཐུབ་ཨང་། བཟའ་ཟླ་ལགས།

ངས་ཁྱོད་རང་དྲན་ཐེངས་རེ་རེར། ངའི་མིག་ཆུ་རང་དབང་མེད་པར་ཤོར་གྱི་འདུག དེས་ན། ངས་བུ་མོ་གཉིས་ཀྱིས་མི་མཐོང་བ་བྱས་ནས་ག་དུས་ཁྱེད་རང་སེམས་ལ་འཁོར་འོང་དུས། ང་ཁ་པར་ལ་འཁོར་ནས་དུས་བསྐྱོད་པ་ཡིན། སྐབས་དེར། བུ་མོ་གཉིས་ནས་ཀྱང་ང་ལ། ཨ་མ་ལགས། ཁ་པར་ལ་མ་འཁོར། ཚུར་ལ་འཁོར་དང་། ཨ་མ་ལགས་ཁ་པར་ལ་འཁོར་དུས། ནམ་རྒྱུན་དུ་བཞིན་ཡོད་པ་རེད། ཨ་མ་ལགས་དེ་མ་རེད་དམ། ཨ་མ་ལགས། མ་ངུ་དང་། ཁ་པར་ལ་མ་འཁོར། ཁ་ཚུར་ལ་འཁོར་རོགས་ཞེས་ཞུ་བ་བྱེད་བཞིན་ངའི་མིག་ཆུ་ཕྱི་བཞིན་ཡོད། ངས་མིག་ཆུ་གཏོང་གིན་གཏོང་གིན། ཁོང་གཉིས་ལ་སློབ་གསོ་ག་རེ་བཏང་བ་ཡིན་ཟེར་ན་ཕ་མ་གཉིས་ལ་སློབ་སྦྱོང་མེད་པ་དང་། དེ་ལས་ཀྱང་ཨ་མ་ང་ལ་མཚོན་ན། དཀའ་ངལ་དང་སྡུག་བསྔལ་མང་པོ་ཞིག་ལ་འཕྲད་ཀྱི་ཡོད་པ་རེད། བུ་མོ་གཉིས་ལགས། སློབ་སྦྱོང་མེད་ན་ཧ་ཅང་དཀའ་ལས་ཁག་པོ་རེད། ཕ་མ་གཉིས་ཀྱི་རེ་བ་ལྟར་སློབ་སྦྱོང་ཡག་པོ་བྱེད་རོགས་ཟེར་ནས་རེ་བ་དང་བསླབ་བྱ་དུས་རྒྱུན་དུ་བྱས་པ་ཡིན། ཁོང་གཉིས་ནས་ང་ལ། ཨ་མ་ལགས། སེམས་ཁྲལ་བྱེད་མི་དགོས། ངེད་གཉིས་ཀྱིས་སློབ་སྦྱོང་ལ་ཧུར་བརྩོན་བྱེད་ངེས་ཡིན་ཟེར། ཁོང་གཉིས་ཀྱིས་ད་དུང་དུས་རྒྱུན་དུ་དཔེ་ཀློག་དང་། འབྲི་ཀློག་སོགས་མང་པོ་བྱེད་ཀྱིན་འདུག བཟའ་ཟླ་ལགས། མཚམས་ལན་རེར་ཁོང་གཉིས་ཀྱིས་ཡི་གེ་བྲི་བཞིན་སྡོད་ཡོད་པ་དེ་མཐོང་ཙ་ན། ངས་བསམ་པར་ཁྱེད་རང་གིས་ཀྱང་འདི་ལྟར་ཁོང་གཉིས་ཀྱིས་ག་རེ་བྱེད་བཞིན་པ་མཐོང་འདོད་ལོས་ཡོད་བསམ་ནས་ང་ལ་རང་དབང་མེད་པར་མིག་ཆུ་ཤོར་གྱི་འདུག ཡང་བུ་མོ་གཉིས་ནས་ཨ་མ་ལགས་མ་ངུ་དང་། ང་ཚོས་ཤེས་ཀྱི་འདུག ཁྱོད་ཀྱིས་ཕ་ལགས་ཞེ་དྲག་དྲན་བཞིན་ཡོད་པ་ང་ཚོས་ཤེས་ཀྱི་འདུག་ཟེར། ང་ལ་མ་ངུ་དང་མ་ངུ། ང་གཉིས་ཡོད་པ་རེད་ཟེར། དེ་དུས་ང་ཚོ་གསུམ་པོ་རེ་ཞིག་ངུས་ནས་སྡོད་དགོས་བྱུང་སོང་། བཟའ་ཟླ་ལགས། བུ་མོ་གཉིས་ནས་རྒྱུན་པར་བདག་ལ་སེམས་གསོ་གཏོང་གི་འདུག དེ་ལས་ཀྱང་ང་ལ། ཨ་མ་ལགས། སེམས་ཁྲལ་མ་བྱེད། ཕ་ལགས་ལ་སྐྱོན་ཡོད་ནི་མ་རེད། ཕ་ལགས་གང་མགྱོགས་མགྱོགས་ངང་ཡོང་གི་རེད། ངེད་གཉིས་ཀྱིས་ཁྱེད་ལ་རོགས་པ་བྱེད་དགོས་ཟེར་ནས་སེམས་གསོ་གཏོང་གི་འདུག ལྷག་པར་དུ་ཨ་མ་ལགས། ཁྱེད་ཀྱིས་ཞོགས་པར་བག་ལེབ་བཟོ་དུས་ངེད་གཉིས་ལ་སྐད་ཐོངས་དང་། ངེད་གཉིས་ཀྱིས་ཁྱེད་ལ་བག་ལེབ་བཟོ་རོགས་བྱེད་དགོས་ཟེར་ནས་ཧྲག་པར་ང་ལ་བཤད་ཀྱི་འདུག ཞོགས་པར་ང་གཅིག་པོ་ལས་མེད་སྐབས། ངས་བུ་མོ་གཉིས་ཁྲིད་དེ་བག་ལེབ་འཚོང་དུ་འགྲོ་གི་ཡོད་ལ། དེ་ནས་ངས་ལེབ་འཚོང་བཞིན་ཁོང་གཉིས་ལ་སློབ་སྦྱོང་བྱེད་དུ་འཛུགས་ནས་ང་ཚོ་མཉམ་དུ་བསྡད་ཡིན།

དེ་ནས་ཁོང་གཉིས་སློབ་གྲྭ་ལ་འགྲོ་རག་བར་དུ་ཁོང་གཉིས་ལ་དེ་ལྟར་བྱེད་དུ་བཅུག་པ་ཡིན། དེར་བརྟེན་ངའི་རེ་བ་ལ། ཁྱེད་རང་གིས་བུ་ཕྲུག་བཞི་པོར་སེམས་ཁྲལ་རྩ་བ་ནས་བྱེད་མི་དགོས། གང་ཡིན་ཟེར་ན། བུ་ཕྲུག་ཚང་མ་སློབ་སྦྱོང་དང་སྤྱོད་པ་སོགས་ཕྱོགས་གང་ཐད་ནས་ཡག་པོ་འདུག འདིའི་ཕྱོགས་ནས་ཁྱོས་ང་ལ་ཡིད་ཆེས་བྱེད་རོགས་གནང་དང་། ཁྱོད་ཀྱི་བུ་ཆེ་བ་གཉིས་ནི་སྤྱི་ལོ་ཉིས་སྟོང་བཅུ་གསུམ་ལོའི་སྤྱི་ཟླ་གཉིས་པ་ཚེས་རྗེས་འཛིན་རིམ་བཅུ་བར་འགྲོ་ཡི་རེད། བུ་མོ་ཆེ་བ་ཟླ་སྒྲོན་དབང་མོ་ནི་འཛིན་རིམ་བརྒྱད་པར་འགྲོ་ཡི་རེད། བུ་མོ་ཆུང་བ་ལྷ་མོ་སྒྲོལ་མ་ནི་འཛིན་རིམ་དྲུག་པར་འགྲོ་ཡི་རེད། དེ་ནས་བུ་ཕྲུག་ཚང་མའི་སློབ་སྦྱོང་ཡག་ཤོས་སུ་ཡིན་པ་ཁྱོད་ཀྱིས་ཚོད་དཔག་བྱེད་ཐུབ་བམ། སློབ་སྦྱོང་ཆེས་ཡག་ཤོས་ནི་བུ་མོ་ཆུང་བ་ལྷ་མོ་སྒྲོལ་མ་རེད། ལྷ་མོ་སྒྲོལ་མས་རྒྱུན་པར་ཡིག་ཚད་བཏང་དུས་འཛིན་གྲྭའི་ནང་ཨང་དང་པོ་དང་ཨང་གཉིས་པ་བླངས་ནས་ཡོང་བཞིན་ཡོད། ད་དུང་ད་ལོར་ཡང་འཛིན་རིམ་ལྔ་བའི་ནང་མོ་རང་གིས་ཨང་དང་པོ་བླངས་འདུག ཁྱེད་རང་གིས་

གནས་ཚུལ་འདི་དག་གོ་དུས།ཁྱེད་རང་ཡང་ཧ་ཅང་དགའ་པོ་བྱུང་བའི་རེ་བ་ཆེ། ཕོ་ལྷར་ང་ཕ་མའི་ཚོགས་འདུ་ལ་འགྲོ་དུས་དགེ་རྒན་རྣམས་ཀྱིས་ཨུ་ཚང་གི་བུ་ཕྲུག་ཚང་མ་སློབ་སྦྱོང་དང་སྤྱོད་པ་སོགས་ཕྱོགས་གང་ཐད་ནས་ཡག་པོ་འདུག་ཅེས་བཤད་བྱུང་། ལྷག་པར་དུ་ལྷ་མོ་སྒྲོལ་མའི་དགེ་རྒན་གྱིས་ལྷ་མོ་སྒྲོལ་མའི་ཕྱོགས་ནས་བཤད་དགོས་པ་གང་ཡང་མེད་ཟེར་བ་དང་།དེ་མ་ཟད་བསྟོད་བསྔགས་ཡང་གང་མང་བྱེད་ཀྱིན་འདུག ང་རང་ལ་མཚོན་ནའང་དགའ་ཚོར་ཆེན་པོ་སྐྱེས་ནས་ཕྱིར་ལོག་ཡོང་གི་ཡོད། སྐབས་དེ་དག་ལ།ངའི་བསམ་པར་གནས་ཚུལ་འདི་དག་ཁྱོད་ཀྱིས་གོ་ཐུབ་ན་བསམ་ནས་དགའ་སྣང་དང་སྐྱོ་སྣང་གི་ངང་ནས་མིག་ཆུ་རང་དབང་མེད་པར་ཤོར་འགྲོ་ཡི་འདུག རེད་ཡ་བཟའ་ཟླ་ལགས། དེ་སྔོན་ཁྱོད་ཀྱིས་ང་ལ་རྒྱུན་པར་བཤད་རྒྱུར།ང་ཟླ་བྲང་བུ་མོ་འདྲ་པོ་མི་འདུག་ཟེར། ཟླ་བྲང་བུ་མོ་དེ་ཚོ་ཐང་མོ་དང་།ག་རེ་བྱས་དགོས་པ་ཡིན་ན་དེ་བྱེད་ཐུབ་མཁན་རྐྱང་རྐྱང་རེད་ཟེར། རེད་དེ། ངས་ང་རང་ཉིད་ལ་སེམས་གསོ་བྱེད་བཞིན།དཀའ་ངལ་དང་སྡུག་བསྔལ་འཐུད་བཞིན་པའི་བུ་མོ་ནི་རང་ཉིད་གཅིག་པོ་མ་ཡིན་སྙམ་ནས། ད་དུང་ངས་དཀའ་སྡུག་འདི་དག་ལ་གདོང་ལེན་བྱེད་དགོས་ཚུལ་རང་ཉིད་ལ་བཤད་ཀྱིན་ཡོད། ངས་ག་དུས་ཡིན་ནའང་འགན་ཁུར་ཡོད་ཚད་རང་གཅིག་པོས་དང་དུ་ལེན་དགོས་སྐབས། ཐོག་མར་རང་ཉིད་ཀྱི་གཟུགས་གཞི་བདེ་ཐང་བྱེད་རྒྱུ་དང་བཅས་རང་ཉིད་ལ་སེམས་གསོ་དང་དྲན་གསོའི་ངང་ཁོང་ཚོའི་འོས་འགན་ཡོད་ཚད་རང་ཉིད་ཀྱིས་འཁུར་ཐུབ་པ་བྱེད་དགོས་ཞེས་རང་ཉིད་ལ་བདག་པོ་ཡག་པོ་རྒྱག་གི་ཡོད། བཟའ་ཟླ་ལགས། ཁྱོད་ཀྱིས་ང་ལ་སེམས་ཁྲལ་ཟ་བ་ཉིད་ནས་མ་གནང་རོགས། ངས་ཁྱེད་དང་མཉམ་དུ་བཟའ་ཚང་བྱས་པའི་དམིགས་ཡུལ་གཙོ་བོ་ནི་ངེད་གཉིས་ལ་ཆུ་རྐྱང་ལས་འབྱུང་རྒྱུ་མེད་ཀྱང་མཉམ་དུ་འདུག་རྒྱུ་ནི་ངས་རེ་བ་ཆེ་ཤོས་དེ་ཡིན། ཡིན་ནའང་བསམ་ཡུལ་ལས་འདས་པ་ཞིག་ལ་ངེད་ཅག་ལོ་དྲུག་གི་དུས་ཡུན་འདི་ཙམ་རིང་ལ་ཁ་ཁར་བསྡད་དགོས་བྱུང་རེད། བཟའ་ཟླ་ལགས། ཁྱེད་རང་ངེད་ཅག་གི་མཉམ་དུ་མེད་དུས་ང་ཚོ་ནང་མི་སུ་ཞིག་ཡིན་ཡང་བདེ་སྐྱིད་ཀྱི་ཉི་མའམ་འཚོ་བ་ཞིག་གཏན་ནས་མི་འདུག ཁྱེད་ག་དུས་ཞིག་ལ་ང་ཚོའི་གམ་དུ་སླེབས་ཐུབ་ན། དེ་ནི་ང་ཚོ་ནང་མི་ཚང་མའི་བདེ་སྐྱིད་ཀྱི་ཉི་མའམ་བདེ་སྐྱིད་ཀྱི་འཚོ་བ་དེ་རང་ཡིན་པ་ཁྱོད་ཀྱིས་ཀྱང་ལོས་ཤེས།བཟའ་ཟླ་ལགས། ཁྱོད་ཀྱི་དྲན་གྱི་འདུག་གམ། ཉིན་ཞིག་ལ་ང་རང་ཕྱི་ནས་ནང་ལ་བསླེབས་དུས། ཁྱོད་ཀྱིས་ཇ་ཚ་པོ་ཞིག་དང་ནང་ཚ་པོ་བཟོས་ནས་སྟོད་དགོས་ནི་རེད་ཟེར་བ་དེ་དག་ངས་དྲན་གྱི་ཡོད་ལ། དེ་མ་ཟད་རྟག་པར་ངས་འདི་ལྟར་དྲན་གྱི་ཡོད། བཟའ་ཟླ་ལགས། ངས་ཁྱེད་རང་དངོས་ནས་དྲན་གྱི་འདུག མཚམས་ལན་རེར། ཁྲིམ་ལམ་དུ་འགྲོ་སྐབས་དང་བཤད་སྐབས་སོགས་ཁྱོད་དང་ཧ་ཅང་འདྲ་བའི་མི་འདྲ་མཐོང་དུས་དངོས་ནས་ངས་ཁྱེད་རང་དྲན་ནས་མིག་ཆུ་རང་དབང་མེད་པར་ཤོར་འགྲོ་ཡི་འདུག དེ་ལས་ཀྱང་མཚམས་རེར་བུ་དང་བུ་མོ་སོགས་མཉམ་དུ་འཛུས་ནས་འགྲོ་བཞིན་པ་སོགས་མཐོང་འོང་དུས།ཁྱོད་དང་ངེད་གཉིས་དེ་སྔོན་ལྷ་ས་ནས་མཉམ་དུ་ཕན་ཚུན་ལག་ཟུང་སྦྲེལ་ནས་སོང་པ་སོགས་ངས་གསལ་པོ་དྲན་གྱི་འདུག་ལ།སེམས་སྤུའང་བཤད་མི་ཤེས་པའི་ཚོར་བ་ཞིག་ཀྱང་སླེབས་ཀྱི་འདུག བཟའ་ཟླ་ལགས། དེ་སྔོན་ཉིན་ཞིག་ལ་ཁྱོས་བདག་ལ་གལ་སྲིད་ང་ན་དུས་ཞིག་ལ་ཁྱོད་རང་ངའི་མཉམ་དུ་མེད་ན་ངས་ཁྱེད་རང་ཞེ་དྲག་དྲན་ས་རེད་ཟེར་ནས་ང་ལ་བཤད་སོང་། རེད་ཡ། འདས་ཟིན་གྱི་སྐད་ཆ་དེ་དག་དྲན་དུས་ངས་ཁྱེད་རང་དངོས་ནས་དྲན་གྱི་འདུག ཡིན་ཡང་ལས་དབང་གིས་འདི་ལྟར་ཁྲིམས་དཀའ་སྡུག་གི་མནར་གཅོད་སོགས་མྱོང་བཞིན་པའི་སྐབས་འདིར་ང་ཁྱོད་དང་མཉམ་དུ་ཡོད་མ་ཐུབ་པ་དེ་ནི་ངའི་མི་ཚེ་ནང་གི་འགྱོད་པ་ཆེ་ཤོས་དེ་ཡིན། བཟའ་ཟླ་ལགས། ང་ལ་ཐབས་ཤེས་ཅི་ཡང་མི་

འདུག ང་ག་དུས་ན་བའི་ཚེ་ན་ངས་ཁྱེད་རང་ལྷག་ཏུ་དྲན་གྱི་འདུག གང་ལྟར་ངས་ཁྱེད་ལ་དགོངས་དག་ཞུ་རྒྱུ་ཞིག་ནི་ཁྱེད་རང་གིས་མནར་གཅོད་དེ་དག་སྤྱོད་དུས་ང་རང་ཁྱེད་ཀྱི་གམ་དུ་མེད་པ་དང་རོགས་པ་ཅི་ཡང་བྱེད་མ་ཐུབ་པ་དེ་དག་ལ་ངས་སྙིང་ཐག་པ་ནས་དགོངས་དག་ཞུ་བཞིན་ཡོད། བཟའ་ཟླ་ལགས། ང་ཚོ་གང་མགྱོགས་མགྱོགས་དང་ལྷན་འཛོམས་བྱུང་བའི་རེ་བ་དང་སྨོན་ལམ་རྒྱག་བཞིན་ཡོད། ང་ཚོ་ལའང་སྐྱིད་པའི་ཉི་མ་ཞིག་ཤར་ནི་རེད། བཟའ་ཟླ་ལགས། དྲན་གདུང་གི་མིག་ཆུ་བཞུར་ཐེངས་རེར། ངས་རང་ཉིད་ལ་སེམས་གསོ་བྱེད་ཀྱི་ཡོད་ཀྱང་། ཁྱེད་རང་གིས་ཅི་བྱེད་ཀྱི་ཡོད་ན་བསམ་པའི་ཚོར་བ་དེ་དུས་རྟག་ཏུ་བསྣེབས་ཀྱི་འདུག་པས། ངས་ཁྱེད་རང་དངོས་ནས་དྲན་བྱུང་། སྐབས་རེར་ངས་ཁྱེད་ཁོ་ན་ལ་བསམ་བློ་གཏོང་དུས། ང་རང་སྨྱོ་ས་རེད་བསམ་བསམ་འདྲའང་ཐེངས་མང་བྱུང་སོང་། དེར་བརྟེན་སྐབས་དེར་ང་རང་ཕྱི་ལོག་ཏུ་སོང་སྟེ་རྣམ་གཡེང་རེ་བྱས་ནས་ཕྱིར་ནང་ལ་ལོག་འོང་གི་ཡོད། ཁྱོད་ཀྱིས་ཀྱང་ང་ལས་ལྷག་པའི་སྡུག་བསྔལ་ཞིག་མྱོང་གིན་ཡོད་པ་རེད་བསམས་ན། ང་རང་ཉིད་ལ་དང་ལེན་ཧ་གོ་ཙམ་བྱེད་ཐུབ་ཀྱི་འདུག བཟའ་ཟླ་ལགས། ངས་དུས་རྒྱུན་དུ་ང་ཚོ་ནང་མི་ཡོངས་མྱུར་བ་མྱུར་དུ་ལྷན་འཛོམས་ཡོང་བའི་སྨོན་ལམ་རྒྱག་བཞིན་ཡོད། ཐེངས་འདིར་ཁྱེད་ལ་བསྐུར་བའི་ཡི་གེ་འདི་ཁྱོད་ཀྱི་ལག་ཏུ་འབྱོར་ཐུབ་པ་བྱུང་ཚེ། རྗེས་སུ་ངས་གང་མང་མང་ཞིག་བསྐུར་ཆོག བཟའ་ཟླ་ལགས། སྤྱིར་ཡི་གེ་འབྲི་བ་ནི་ངས་མི་ཚེ་ནང་གི་དཀའ་ལས་ཆེ་ཤོས་དེ་ཡིན་པ་ཁྱོས་ཀྱང་གསལ་པོར་ཤེས་གསལ་རེད། གང་ལྟར་ད་ལྟའི་བར་དུ་ངས་ཁྱོད་ལ་ཡི་གེ་ཞིག་ཀྱང་བསྐུར་ཐུབ་མེད་པ་དེ་ལ་ངས་སྙིང་ཐག་པ་ནས་དགོངས་དག་ཞུ། འོན་ཀྱང་དེ་སྔོན་ངས་མི་མང་པོ་ཞིག་ལ་རེ་བའི་ངང་ངའི་ཁྲོ་གར་ཡི་གེ་ཞིག་འབྲི་རོགས་ཞེས་རེ་བ་དང་འཆར་གཞི་ཐེངས་མང་པོར་བཏང་མྱོང་། ཡིན་ཡང་ངས་མགོ་གང་ནས་འཛུག་དགོས་པ་དང་ཧ་མ་གང་ནས་འཇོག་དགོས་པའང་ཤེས་ཀྱི་མི་འདུག དེར་བརྟེན་བཟའ་ཟླ་ལགས། ངས་ཁྱེད་ལ་དགོངས་དག་ཚད་མེད་པ་ཞིག་ཞུ་བཞིན་ཡོད། གང་ལྟར་མཐའ་མ་དེ་ལ་ངའི་རེ་བར་ཁྱེད་ཀྱི་ཁྲིམས་ཁང་གི་སྐྲིག་ཁྲིམས་སོགས་ལེགས་སྲུང་བྱེད་པའི་རེ་བ་ཆེའོ།

མཐར་བདེ་བར་སྨོན།

ཞེས་ཁྱོད་ཀྱི་ཆུང་མ་ལྷ་མོ་མཚོ་ནས་སྤྲིངས།

致给我心爱的丈夫顿珠旺青

我时常祈祷并希望你的身心健康。我俩的父母和孩子们都很好！心爱的丈夫，在我心里有很多讲不完的话要告诉你，但又不知从何说起。虽然很多次想跟你倾诉内心话语，但由于我没有学问，不会写字，所以直到今天连一封信都没能给你寄去，希望你不要生我的气。

总而言之，在我心里，年复一年，月复一月，日复一日，甚至时复一时地在想你，想和你说的话就是那么的多，但对于我来说，给你写信和寄信又是那么的困难。

而这一次我把想要和你说的话都录下来寄给姐姐，然后由她来录音内容整理成文字，现在才可以给你寄过去。更希望你能听到我的这些话语，家人都非常想念你，特别是你我分开的那天下午起，无论我们是谁，都从未幸福过，尤其你离我半步，我都舍不得，这是你应该清楚的。

心爱的丈夫，由于命运的安排，不仅使你我分开，而且让人难以想象的是，在这么多年的时间里，使我们全家都得分离。每当想起这些事情的时候，思念就会变成一种无法忍受的疼痛。自从你我分离后，在我眼前总是浮现出，你躺在床上看书的情景，有时我甚至还能听到你在我耳边说话的声音，但我们又不得不接受眼前的困难和痛苦。

心爱的丈夫，就像你所希望的那样，我把两个孩子也接回家里休假一年，你曾经对达珍旺姆说过‘会告诉妈妈，在一年的时间里将会把你俩接过来的’，因此，两个女孩经常对着我说，爸爸曾经对你说过，会把我俩接到家里，并多次请求我把她俩接回家里。所以就你和孩子们所希望的那样，我把两个孩子接到了家里，但是自从把孩子们接到家里后，我们谁都从未有过幸福的生活，其原因是，我们不想听到和不想度过的 2008 年来到了，因此，俩个女孩和我们都时时刻刻的在满面泪水中度过每一天，在我没有听到你声音的前后，就像落入了痛苦之海般遇到了许许多多的困难和挫折，我每天只能在泪水中度日外，无法支持你，更无法听到你的声音。

心爱的，每当我想起你，我的眼泪就不由自禁的流出来，所以我尽量不让孩子们看见自己哭泣的样子，当想起你，我就会把头转过去。有时女孩们就会对我说，“妈妈，别把头转过去，把头转回来，妈妈把头转过去的时候，经常是在哭泣，妈妈不是这样吗？妈妈，别哭，别把头转过去。”并把我脸上的泪水擦干净。

我不由地哭着，对两个孩子是这样教育的：“你俩的父母没学问，尤其是妈妈，常遇到许许多多的困难和挫折，我的女孩啊！没有学问办什么事都很困难，希望你俩能够理解父母的心思，好好学习。”’她俩也对我说，“妈妈，请别担心，我俩一定会刻苦学习的。”而且她俩也经常在看书和读书。亲爱的，有时我看着俩个孩子认真学习，就会想到你也肯定想看看孩子们在做些什么，一想到这些，我的眼泪又不由自主的流下来。同样孩子们也会对我说，“妈妈请别哭了，我们知道，知道您特别特别的想念爸爸。别哭了妈妈，您还有我俩呢！”然后我们三人一起哭很长时间。

心爱的，俩个女孩经常安慰着我，特别对我说，“妈妈，别担心，爸爸不会有事的，爸爸很快会回来的，我俩会帮助妈妈。”就这样不停地安慰着我，还特别对我说，“妈妈，早上您起来做饼子的时候，把我俩也叫起来吧，我俩会帮你做饼子。”由于早上只有我一个人，我就把俩个孩子带着，一起去卖饼子，当我在卖饼子的时候，我就让孩子们在身边学习，直到该上学的时候。所以我希望你不要担心孩子们，因为孩子们无论在学习，还是在品德方面，样样都很好，在这方面请你相信我。

你的两个大儿子，在 2013 年的 2 月份，就要上 10 年级了，大女儿达珍旺姆上 8 年级，小女儿拉毛卓玛上 6 年级。在几个孩子当中，你能猜到谁的学习成绩最优秀呢？我告诉你，学习成绩最优秀的是小女儿拉姆卓玛，拉毛卓玛经常在班里考试时，都会考个第一或第二，她在今年的全校五年级统考中又考了第一名。听到这些消息，希望你能高兴。

每年我去参加家长会时，老师们都称赞我们的孩子们在学习成绩和日常品行。特别是拉姆卓玛的老师说，拉姆卓玛在各个方面都很好，无话可说，而且还特别的表扬呢。对此，我带着快乐的心情回到家。如果你也能够听到这些话，该有多好，想到这悲喜交加的心情使我的流泪。是啊，心爱的，就像你曾经多次对我说过，我不像拉卜楞地区的女孩，因为拉卜楞的女孩们都很诚实，不论做什么都有能力去做好。但是，我多次安慰着自己，想着在这世上遇到困难和挫折的女孩不止我一个，因此，提醒着自己要坚强的去面对这些困难。

我无时无刻的提醒着自己，所有的负担都得自己一个人扛着，因此，安慰和提醒着自己首先要保管好自己的身体。心爱的丈夫，请你别担心我，我与你结为夫妻，就是希望，就算我俩只有一碗清水可喝，也希望和你在一起，这是我唯一的希望。但难以承受的是我们彼此分离要度过 6 年时间。心爱的，你不在我们身边的这段时间里，我们从未有过幸福或快乐的时光，想必你也知道。你何时才能回到我们的身边，那时就是我们的幸福生活。

心爱的，你还记得吧，你说，“某一天，我从外面回到家里，请准备好热茶，把家里弄得暖暖和和的。”我时常都会想起这些。心爱的，我真的很想你，有时在街道上看见走路和说话，与你相似的人，思念就会更加强烈，无法忍住眼泪流下来。每当看见一双双情侣，牵着彼此的手在一起时，就会想起你我曾在拉萨牵手度过的情景，心里有一种无法说出口的感觉。

心爱的，曾经，有一天你对我说过，“当有一天我生病了，而你又不在我身边的话，我会非常的想念你的。”是啊，每当想起你曾经对我说过的话，我会非常的想念你。但由于命运的安排，使你在承受着巨大的痛苦时，我不能陪在你身边，是我今生最大的遗憾。

心爱的，我无能为力，每当我生病的时候，特别地想你。在此我想对你说声对不起，因为在你承受着痛苦的时候，我却无法陪在你身边，也无法帮助你承担痛苦。

心爱的丈夫，我正在虔心祈祷，并希望我们早日团聚在一起，这一幸福日子必将会到来。

心爱的，每当流出思念的眼泪时，我常会安慰自己，但还是会想到此时你在做些什么？我真的很想念你，有很多次我都觉得自己快要疯掉。所以有时我会出去散散心，忘记烦恼后再回来。当想到你在承受着比我更大的痛苦时，我会稍有勇气去接受现实。

心爱的，我时常在祈祷着我们全家人能够早日团聚，希望你能遵守监狱纪律，好好的。如果这封信能够到达你的手中，我以后会经常给你写信寄过去。心爱的丈夫，你也知道，写信对我来说，一生中最困难的一件事。

我一直没能给你寄上一封信，向你表达深深的歉意。其实我曾多次请求别人，帮我给你写信，但又不知道从何开头，如何结尾。再次向你深表歉意。

祈祷你健康！

你的妻子拉毛草寄